

Päätösten tekoa

Sana hallussa, sp 30.9.2007

K.P.Yohannan: Making Decisions

Aabraham oli juuri kuullut Jumalan äänen, joka kehotti häntä lähtemään maastaan, jättämään sukulaisensa ja isänsä perhekunnan ja menemään maahan, jonka Jumala hänelle osoittaisi. Kuinka Aabraham pystyisi tekemään oikean ratkaisun? Olisi ollut loogista pysyä paikoillaan eikä kuunnella mitään mystisiä ääniä. Sitä paitsi, jos hän nyt lähtisi ja jättäisi isänsä perheen ja sukulaisensa, hänellä ei olisi ketään puolustajaa, joka pelastaisi hänet mikäli hän joutuisi pahaan pulaan. Kaiken lisäksi hänen pitäisi luopua nykyisestä mukavasta ja helposta elämäntavasta ja vaihtaa se kovaan ja vaeltelevaan elämäntyyliin.

On hämmästyttävää, että huolimatta kaikista näistä syistä, Aabraham kuitenkin päätti irrottautua tutuista ympyröistä ja seurata Jumalan kutsua ja lähteä kohti Luvattua maata. Mikä sai hänet tekemään oikean ratkaisun? Se johtui siitä tosiasiasta, että hän ei katsonut nykyistä oloilaansa ja siihen liittyviä mukavuuksia ja etuisuuksia, vaan hän katsoi tulevaisuuteen ja niihin paljon suurempiin siunauksiin, joita Jumala hänelle lupasi.

Mekin joudumme tekemään päätöksiä joka päivä: mihin opinahjoon pitäisi mennä, kenen kanssa avioitua, missä asua, kuinka kuluttaa rahansa, kuinka käyttää aikamme, millä tavalla meidän tulisi palvella Herraa - ja tuhansia muita valintoja.

Voimme oppia elintärkeän läksyn Aabrahamilta ja oppia tekemään oikeita päätöksiä: kaikkein tärkein elementti päätöksen teossa on se, että emme tuijota nykyisiä olosuhteitamme, vaan katsomme tulevaisuuteen. Toisin sanoen: mikä merkitys päätöksellämme on Jumalan valtakunnan asialle katsottaessa asioita ikuisuuden näkökulmasta?

Päätösten tekeminen uskon perusteella

Aabraham sai ottaa vastaan Jumalan ihmeelliset lupaukset tulevaisuuttaan varten:

Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, ja sinun nimesi on oleva suuri ja siinä on oleva siunaus... ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille... koko sen maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikiajoiksi (1.Moos.12:2-3, 13:15).

Kuitenkin jotkut näistä lupauksista toteutuisivat vasta vuosikymmenten jälkeen - ja toiset vasta vuosisatojen kuluttua.

Mitä Aabraham tekisi sillä välin? Hän eli siinä odotuksessa, että nämä lupaukset täyttyisivät ja hän teki päivittäin päätöksiään uskossa ja valmiina ottamaan vastaan sen, mitä uskoi hänelle tapahtuvan tulevina päivinä.

Usko sai Abrahamin tottelemaan Jumalan kutsua ja lähtemään kohti seutuja, jotka Jumala oli luvannut hänelle perintömaaksi. Hän lähti matkaan, vaikka ei tiennyt, minne oli menossa. Koska hän uskoi, hän asettui muukalaisena luvattuun maahan ja asui siellä teltoissa, ja niin asuivat myös Iisak ja Jaakob, jotka perivät saman lupauksen. Abraham odotti sitä kaupunkia, joka on rakennettu vankalle perustalle ja jonka Jumala itse on suunnitellut ja tehnyt. Hepr.11:8-10.

Aabraham toimi ihan kuten se riisinviljelijä minun kotikylässäni Intiassa, joka heti monsuunisateiden jälkeen lähti kyntämään riisipalstaansa vesipuhveleittensa kanssa. Sitten hän kylvi siemenet mutaan joka puolelle peltoaan. (Aasiassa on tapana istuttaa riisiä vasta taimina varsinaisille riisipelloille, kun ne ensin on muualla idätetty. Ilmeisesti tässä tapauksessa riisi kylvettiin suoraan peltoon. Suom.huom.) Ei hän kylvämiään siemeniä nähnyt, sillä pelto oli veden peitossa. Mutta kun hän odotti muutaman viikon, monet pienet taimet nostivat päänsä näkyviin vedestä. Ja kun hän odotti muutaman kuukauden lisää, hän sai korjata suuren riisisadon.

Päätöksissä pysyminen

Hengellisessä työssä kuten henkilökohtaisessa elämässäkin oikeiden päätösten tekeminen ei vielä takaa ongelmatonta elämää. Usein kun kohtaamme vaikeuksia, hankaluuksia, kipuja ja ihmissuhdeongelmia, meidän välitön reaktiomme voi olla tekemiemme päätösten kyseenalaistaminen. Jos asiat sitten eivät ota sujuakseen heti kohta paremmin, me kävelemme tiehemme ja todistelemme itsellemme, ettei se tainnut ollakaan Jumalan tahto koko asia - lopultakaan.

Aabraham oli erilainen. Vaikka hän kohtasi vaikeuksia, nälänhätää, vihollisia, sotaa, henkilökohtaisia tappioita, perheriitoja, saaden odottaa pojan syntymistä 25 vuotta ja käyden läpi Luvatussa maassa vielä Morian vuoren koettelemuksenkin, hän ei koskaan harkinnut päätöksensä pyörittämistä ja uskonvaraisesta elämästä luopumista.

Ja mitä tapahtui? Jumala käytti jokaista hankaluutta opettaakseen häntä, muuttaakseen häntä ja kasvattaakseen hänen uskoaan vahvemmaksi.

Jos me pidämme päättäväisesti kiinni oikeista ratkaisuistamme kaikista vastoinkäymisistä huolimatta, Jumala tulee käyttämään jokaista koettelemustamme korkeampia tarkoituksia varten. Meidän luonteemme kehittyi enemmän Kristuksen kaltaiseksi, uskomme kasvaa ja meistä tulee Jumalan Valtakunnan asialle käyttökelpoisempia.

Ikuisuus tulee yllättämään meidät

Kun Aabraham teki päätöksensä kerran Urissa, en usko, että hän järjellään täysin ymmärsi oman ratkaisunsa merkittävyyttä. Luulenpa, että hän oli tosiasiassa hyvin yllätynyt, kun hän pääsi taivaaseen ja tajusi oman merkityksensä Jumalan päämäärien kannalta mitä tuli Israelin kansan historiaan, maailman Vapahtajan syntymiseen ja meihin, Kristuksen morsiamen ilmestymiseen.

Rakkaat sisaret ja veljet, vain ikuisuus voi todistaa ja tuoda esiin, mitä merkitystä meidän maanpäällisellä elämällämme oli. Sata vuotta tästä eteenpäin ja millään maalisella asialla, mihin tarraudumme nyt, ei ole mitään todellista merkitystä - se osuus meidän elämästämme on ohi. Saakoon tämä ymmärrys vahvistaa meidän päättäväisyyttämme antaa elämämme - kaikkemme - sen hyväksi, että saamme nähdä Jumalan suurimman unelman ja intohimon toteutuvan: *Juuri sitä, mikä on kadonnut, Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan (Luuk.19:10).*

K.P.Yohannan © 2007

Alkuperäisen artikkelin lähteenä on käytetty verkkosivustoa www.gfa.org Julkaistu luvalla. Copyright © Gospel for Asia, 1800 Golden Trail Court, Carrollton, Texas 75006 USA.